

Project 'Bosrand'

Juli 2018, Mildred

Tuinleden die vanaf de achterzijde van ons complex binnenkomen, zullen het hebben opgemerkt: regelmatig zijn er een of meerdere personen aan het werk op de strook grond langs het achterpad. Wat is hier gaande?

Dit seizoen is er een **projectgroep Natuurlijk Tuinieren** opgericht. In die groep zitten Carla, Leo, Johanna, Pieter, Leny, Rob en Mildred. De projectgroep wil de strook grond aan de achterzijde van ons complex inrichten en beheren volgens de uitgangspunten van het ecologisch tuinieren. Zo tuinieren dat mens, flora en fauna er baat bij hebben.

Omdat de strook wordt begrensd door een door de gemeente aangelegde takkenwal en een rij bomen en struikgewas, lijkt het gebiedje op de overgang van bos naar open gebied of op een houtwal.

We noemen deze te ontwikkelen ecologische strook daarom de **'Bosrand'**.

Er is een plan van aanpak opgesteld. Welke planten zetten we er neer. Bij voorkeur zoveel mogelijk inheemse planten. Hoe maken we de bosrand aantrekkelijk voor insecten, vogels, kleine dieren. Alles moet er ook aardig uitzien, want het oog wil ook wat.

De aftrap was tijdens de eerste werkbeurt half mei. Anil die in de groep van de eerste werkbeurt zit, zorgde voor een extra paar handen. De takkenwal is geordend. De strook was enkele weken eerder door een ijverig tuinlid of tuinleden kort gemaaid. Het was daardoor niet te zien wat er waar groeide. Daarom is besloten om zoden weg te steken. Niet ideaal, want daarmee maak je de grond kaal.

De **brandnetel** is een nuttige plant, want vlinders, met name het Koolwitje, leggen er graag hun eitjes op. De bladeren vormen voedsel voor de rupsen. De brandnetels in de takkenwal laten we daarom staan, maar wat in de strook groeit hebben we zoveel mogelijk verwijderd.

Dit alles viel nog niet mee, want in de grond blijkt van alles te zitten, stukken ijzer, kapotte stoeptegels, brokken steen, glas. Met het schoon krijgen van de grond zijn we nog wel even bezig de komende tijd.

Een paar weken later hebben Carla en mijn persoon **Geranium Macrorrhizum** geplant. Deze plant behoort tot de familie van de ooievaarsbekken. De bloemen bloeien roze in het voorjaar. Uitgebloeide bloemen lijken op de kop en snavel van een ooievaar. De plant is een goede bodembedekker en behoudt in de winter zijn blad.

Wilde Bertram

Tijdens de tweede werkbeurt kregen we hulp van Glenn en Ineke. Voorjaar en regen zijn de ideale omstandigheden voor een explosie aan groei van allerlei kruid, gewenste en ongewenste. We willen ecologisch tuinieren, maar wel met een idee van wat we wel en wat niet willen laten staan. Gelukkig kunnen we nu wel zien wat er van oorsprong groeide, zoals **Dovenetel** en **Look zonder look**. Dat mag blijven staan. Maar ongewenst kruid werd gewied.

Tegen de takkenwal werden verspreid stokrozen geplant. Een **Helleborus foetidus**, heel weinig elegant **Stinkend Nieskruid** genoemd, kreeg een plaatsje samen met **gele helmblom** evenals **Kruipend Zenegroen**, dat in het voorjaar bloeit met paarsblauwe aren.

Huib hielp, nadat het werk waar hij met anderen bezig was, klaar was, spontaan mee. Ook heeft hij her en der zaad van **Zonnebloem** gestrooid. Een paar weken later zijn Johanna, Pieter, Leny, Rob en ondergetekende verder gegaan met het inplanten van de strook met onder andere **Kattenkruid**, **Vrouwenmantel**, **Laag blijvende Herfststertjes** en **Vingerhoedskruid**. De opgekomen kiemplantjes van de Zonnebloem zijn door Leny in groepjes uitgeplant. En heel leuk: Rob heeft een insectenhotelletje, dat hij voor zijn verjaardag had gekregen, aan een paal opgehangen.

Helleborus Foetidus

Vingerhoedskruid

Kattenstaart

Moederkruid

Of de duvel ermee speelde: telkens was het bloedheet op de dagen dat we er bezig waren. Voor de nieuwe aanplant heel ongunstig. Dat betekende gieters op je eigen tuin vullen en met een kruiwagen naar de strook rijden. Pieter putte met emmer en touw water uit de sloot. Al met al een vermoeiende bezigheid. Gelukkig heeft het maar even geduurd. Van Hanne en Marianne kregen we toestemming om hun aansluiting voor het sproeiwater te gebruiken. Wout en Marianne namen het spontaan op zich om de strook te besproeien als zij op de tuin zijn. Zij drieën hebben hun tuin aan het achterpad.

Van Wim kregen we de tip dat er aan het hoofdpad een aansluiting was voor een waterslang. Dat we blij zijn dat er door andere tuinleden mee wordt gedacht, hun medewerking verlenen of belangstelling tonen mag duidelijk zijn. Het motiveert ons om verder te gaan op de ingeslagen weg. Want er staan nog meer plannen op het programma.

